

ZPRAVODAJ NÁRODNÍHO BRATRSKÉHO SPOLEČENSTVÍ SFR

ČÍSLO 1

LEDEN 2016

Uvnitř naleznete: Bude Setkání ministrů, Křížová cesta na Petříně, Pout' ke hrobu Dr. Noska, o CMP 2016, z jednání Národní rady, o formačním semináři, volební kapitule v Podolí u Brna a další...

Draží bratři a sestry,

ze srdce Vás zdravím v době adventní.

Mnohem naléhavěji zní v tomto čase náš františkánský pozdrav: Pokoj a dobro! Názorová různost na migraci, pomoc uprchlíkům, vážné obavy z terorismu - to jsou aktuální témata rozhovorů napříč Evropou. My, sekulární františkáni, bychom při tom všem měli myslet na to, abychom byli nástroji Pánova pokoje, abychom přinášeli lásku tam, kde je nenávisť. S dojetím jsem četla na facebooku vzkaz francouzského žurnalisty Antoina Leirise, jehož žena Helene se stala obětí terorismu v pařížském klubu Bataclan. Antoine píše čtvrtý den po teroristických atentátech v Paříži:

„V pátek večer jste ukradli život výjimečné bytosti, lásce mého života, matce mého syna, avšak nedočkáte se mé nenávisti. Nevím, kdo jste, a já to nechci vědět – jste mrtvé duše. Jestliže nás tento Bůh, pro kterého tak slepě zabijíte, stvořil k svému vlastnímu obrazu, pak každá kulka v těle mé ženy byla ranou v jeho srdci. Takže ne, nedávám vám dar své nenávisti. Žá-

(Pokračování na stránce 2)

Poselství Vánoc

Papež František ve svých promluvách často hovoří o Boží lásce a nabádá nás věřící, abychom nechali Boha a Boží milosrdenství vstoupit do svých životů. Boží milosrdenství nám dává sílu k odpuštění a přijetí sama sebe a k našemu obrácení. Dává nám evangelní radost. V první řadě se ptáme, co je evangelium. Je to poselství, dobrá zpráva. Je to zvěst pro všechny lidi. Přináší nám radost. Evangelní radost není ledajaká. Dává nám poznat, jak nás Bůh velice miluje. Člověk, který naslouchá Božímu slovu, je vyzván, aby tato slova zvažoval, uskutečňoval a přijal milost, kterou mu Pán nabízí. To je ta zpráva, dobrá zpráva, že jsme Bohem přijati a milováni. Dává nám rozkvést na poušti vyprahlosti. Kdy je člověk vyprahlý? Když je bez živé vody slova Božího. Panna Maria nás vede do radosti. Ukazuje nám Ježíška, který, ač bohatý, přijal chudobu a narodil se do chudoby. On Bůh se ponížil a přijal člověčenství. Narodil se pro nás a pro naši spásu. Kéž nám Ježíš na přimluvu své matky dá milost, abychom v rodinách, ve farnosti a v každém prostředí žili radostí z evangelia. S dítětem Ježíšem se radujme z toho, že když

přišlo na svět, chce přebývat s námi. Je Bohem, který nás miluje a s námi putuje. To je poselství vánoc. Ježíšovým narozením se zrodil nový svět, ale také svět, který může být obnoven. Bůh je solidární s člověkem i s jeho dějinami. Toto spříznění s Bohem nikdy nepomine. Bůh a Boží slovo si utváří mezi námi hříšníky svůj útulek. Je trpělivý. Dovede čekat a nepřestává nám nabízet milost, která nás zachraňuje. To je poselství naděje. V Lukášově evangeliu o marnotratném synu se také mluví o radosti. Otec se raduje z návratu svého syna, který vše prohýřil, ale poznal svět i z jiné stránky. Měl hlad. Obrátil se k Otci, u kterého měl vše a vrátil se domů. Už z dálky ho Otec uviděl a s radostí ho přivítal. Tím synem může být každý z nás, když uhneme z cesty a dáme se na cestu hříchu. Ale je tu Bůh- Otec, který čeká na nás a když se vrátíme na správnou cestu, odpustí nám a s radostí nás přijme a vystrojí nám hostinu. Ale tu hostinu už můžeme prožít nyní, kdy nás zve ke stolu Páně ke slavení eucharistie. Proto se nechme Bohem vést a přijmeme nabízené Boží milosrdenství.

Anička Hasilová, MBS Svatava

*dáte o to, ale odpovědět na ne-
návist hněvem by znamenalo
upadnout do stejné nevědomosti,
která z vás udělala to, co
jste. Chcete, abych se bál? Díval
se na své krajany s nedůvěrou?
Abych obětoval svou svobodu
pro bezpečnost? Prohráli jste.
Stejný hráč, stejná hra. Viděl
jsem ji dnes ráno. Konečně, po
mnoha nocích a dnech čekání.
Byla stejně krásná, jako když
odešla v pátek večer, stejně
krásná, jako když jsem se do ní
před dvanácti lety bláznivě za-
miloval. Samozřejmě jsem zni-
čen žalem, připouštím vám toto
malé vítězství. Ale bude to jen
krátkodobý smutek. Víím, že ona
nás bude provázet každý den a
že se shledáme v ráji svobod-
ných duší, do kterého nikdy ne-
budete mít přístup. Jsme dva,
můj syn a já. Ale jsme silnější
než všechny armády svě-
ta. Nemám víc času, abych jej
plýtvat s vámi, musím jít za Mel-
vinem, který se probouzí z odpo-
ledního spánku. Je mu sotva se-
dmnáct měsíců. Sní si svačinu
jako jakýkoliv jiný den a pak si
budeme hrát jako vždycky, a po
celý svůj život bude pro vás ten-
to malý chlapec hrozbou kvůli
tomu, že je šťastný a svobodný.
Protože ani jeho nenávisti se
nedočkáte.“*

Dovolte mně nyní ohlédnout se
za uplynulým formačním semi-
nářem. Mimo jiné jsme mluvili
o tom, že musíme pochopit
mnohem hlouběji, co naše profe-
se ve skutečnosti znamená. Náš
generální ministr bratr Tibor
Kauser nám ukazuje na jedno

hledisko: „Profes znamená
ochotu sloužit našim sestřám a
bratřím. V G.K. 30.1. se píše:
(Všichni) Bratři a sestry jsou
spoluodpovědní za život bratr-
ského společenství, ke kterému
patří, i za život SFŘ jako orga-
nické jednoty všech bratrských
společenství rozptýlených po
světě.“ Na tomto místě ze srdce
děkuji těm, kdo pochopili potře-
bu spolupráce a věrně slouží jak
v MBS, tak celému národnímu
společenství bratří a sester.
V redakci Zpravodaje dále po-
kračují ve službě sestra Věra
Eliášková z MBS Praha
P.M.Sněžná, bratr František
Chlouba z MBS Liberec a bratr
Jakub Fejk z MBS Praha sv. Jo-
sef. K naší velké radosti přijali
pozdání do tohoto týmu další
bratři.

Uplynulý formační seminář spl-
nil naše očekávání. Do evangeli-
začního týmu se přihlásilo šest
nových členů z různých MBS
v ČR. Sestra Marie Hustáková
z MBS Brno Husovice bude za-
stupovat náš řád na poli Pastora-
ce povolání v ČR. Maruško, gra-
tuluji Ti touto cestou ke složení
profese. Gratuluji také vám,
bratři a sestry, kteří jste
v nedávné době složili slib a
přeji vám jménem Národní rady
radostný a naplněný život se sv.
Františkem, plnost Kristovy lás-
ky a milosti a stálou přímluvu a
ochranu Panny Marie!

Věřím, že i ostatní týmy služeb-
níků se začnou pomalu utvářet a
pracovat. Stále je kdokoliv z vás
potřebný a vítaný do kteréhoko-
liv z týmů - stačí nás kontakto-

vat a přihlásit se. Animátoři ze
všech týmů se jednou ročně kon-
cem srpna setkají s Národní ra-
dou a s duchovními asistenty,
kteří budou moci za námi přijet.

Lednový seminář zaměřujeme
na směřování a priority SFŘ.
Prosím vás, ministři, o plnou
účast! Můžete přijet i dva
z jednoho společenství. Pokud
nebudete moci přijet osobně, ani
nikdo z vaší rady, pošlete za se-
be zástupce, který Vám potom
osobně předá informace. Muzi-
kanti, vezměte s sebou, prosím,
hudební nástroj.

Závěrem vás chci povzbudit
k sepsání svědectví o vaší fran-
tiškánské cestě nebo také příbě-
hu bratra či sestry z vašeho oko-
lí, který by druhé mohl potěšit a
povzbudit. Může to být i vzpo-
mínkový příběh těch, kteří již
nejsou mezi námi. V uplynulých
letech mé služby v Národní radě
jsem se snažila během bratr-
ských návštěv ve společenstvích
dát povzbuzení k sepsání tako-
vých příběhů, mnohé krásné
jsem od vás slyšela a děkuji vám
za to. První napsané františkán-
ské svědectví jsem dostala poš-
tou krátce po letošní národní vo-
lební kapitule od jedné drahé
sestry z Brna. Dá-li Pán, vydáme
v budoucnu jakýsi sborník svě-
dectví sekulárních františkánů
v ČR.

Požehnaný advent a milostipl-
nou dobu vánoční vám ze srdce
přeje

Vaše sestra Hanka Brigita

Na co se můžeme těšit

Pořádá Národní rada Sekulárního františkánského řádu v ČR
Kapucínské nám. 303/5, 602 00 Brno, info@sfr.cz, www.sfr.cz
Přihlášky do 17.1.2016 stačí mailem, nebo na adresu Luboš Kolafa, Žlutická 5, 323 00 Plzeň

SETKÁNÍ MINISTRŮ MBS **SMĚŘOVÁNÍ A PRIORITY SFR**

OBRÁCENÍ SE KE KRISTU, UČEDNICTVÍ A MISIJNÍ POSLÁNÍ

29. LEDNA 2016 17,00 MŠE U KAPUCÍNŮ - KAPUCÍNSKÉ NÁM. 303/5

30. LEDNA 2016 8,30 MŠE V PETRINU - VEVEŘÍ 462/15, 602 00 BRNO

Pátek 29. 1. 2016

17:00 mše svatá + nešpory u kapucínů

19:15 večeře (Pozor ZMĚNA! Lehkou večeři zajistí Tým Národní rady)

19:45 Směřování a priority SFR, spolupráce v rámci všech tří Řádů sv. Františka – vede národní ministryně Hanka Brigita Reichsfeldová a národní duchovní asistent P. Antonín Dabrowski společně s NR, součástí bude společné sdílení a diskuse

21:30 Výstav Nejsvětější svátosti, modlitba za františkánské řády, kompletář, noční adorace

Sobota 30. 1. 2016

6:45 zakončení Výstavu Nejsvětější svátosti a modlitba chval

7:15 snídane (Pozor ZMĚNA! Lehkou snídani zajistí Tým Národní rady)

8:30 mše svatá

10:00 přednáška: Obrácení se ke Kristu, učednictví a misijní poslání - přednáší P. Robert Mayer OFMConv.

11:00 přednáška + svědectví: Františkánské misie v ČR - P. Robert s misionáři

12:00 modlitba Anděl Páně

12:15 oběd (jako vždy v restauraci naproti)

13:30 reflexe semináře + sdílení a návrhy

15:00 závěr

Prosíme o účast na celém semináři, protože program na sebe navazuje! Seminář je velmi důležitý pro bratrský život v MBS a zároveň v národním společenství, proto je nezbytné, aby **každé MBS mělo na semináři alespoň jednoho zástupce** – můžete poslat kohokoliv ze společenství, pokud nebude moci přijet ministr nebo někdo z vaší rady!!! Pokud můžete přispět hudbou, vezměte s sebou 🎵 hudební nástroje ☺. 🎵

Přihlášky do 17.1.2016 stačí mailem info@sfr.cz – napiš jméno a příjmení, MBS, služba, ubytování a oběd za 100 Kč nebo na adresu Luboš Kolafa, Žlutická 5, 323 00 Plzeň

Přihlášku jednoduše vyplíš do mailu a pošli na adresu **info@sfr.cz** nebo vytiskni, vyplň a pošli na adresu **Luboš Kolafa, Žlutická 5, 323 00 Plzeň** (Stačí jen to, co je v rámečku přihlášky.) **Nejpozději do 17.1.2015**

Organizační poznámka ke stravování

*Vyzkoušíme zajistit večeři a snídani prostřednictvím formačního týmu. Takže nic nevozte pro společnou večeři a snídani. Předpokládáme pečivo, sýry, ovoce, zeleninu, čaj a kávu. (účastnický poplatek za ubytování vč. večeře a snídaně je 50 Kč)

**přijímáme dobrovolníky do formačního týmu, kteří by potraviny nakoupili a formou švédského stolu připravili. (hradí NR) Hlašte se u br. Kolafy

*** Oběd 100 Kč (v ceně je příspěvek pro hosty semináře), pití si hradí každý sám.

PŘIHLÁŠKA

Přihlašuji se na Seminář pro služebníky (především ministry) místních bratrských společenství v lednu 2016

Jméno a příjmení:

Jsem z MBS:

V MBS zastávám službu:

Žádám ubytování v Petrinu (* 50 Kč – v ceně studená večeře a snídaně)

ANO / NE (zakroužkuj, co chceš)

Žádám zajištění oběda (100Kč) ANO / NE (zakroužkuj, co chceš)

Hlásím se do organizačního týmu na tento seminář (nákup večeře a snídaně, příprava švédského stolu, nákup plastového nádobí. ANO / NE (zakroužkuj, co chceš)

Můj mail:

Můj mobil:

SVATÝ ROK MILOSRDNSTVÍ

FRANTIŠEK: “Chci, aby se lidé setkali s Božím milosrdenstvím.”

Národní bratrské společenství SFŘ

**srdečně zve všechny členy františkánské rodiny a přátele
svatého Františka z Prahy i okolí ke společnému zahájení
postní doby**

KŘÍŽOVOU CESTOU NA PETŘÍNĚ

v pátek 12. února 2016 v 16 hodin

Křížovou cestu povede P. Michal Pometlo, OFM

Sraz a zahájení je u prvního zastavení

Podrobnosti a další informace (kontakt) - email: f.reichel@volny.cz

nebo tel. 241 950 251 nebo mobil 725 939 385

Zahájení CMP 2016

XXXV. ročník Cyrilometodějské pouti z Levého Hradce na Velehrad bude podle tradice zahájen mší svatou v kostele svatého Klementa na Levém Hradci v sobotu 13. února 2016. Po mši svaté vykoučíme na první etapu poutě. Cíl bude u kostela sv. Jiří v Praze- Hloubětíně. Zde též další den tj. v neděli 14. 2. zahájíme 2. etapu při mši svaté v 8.30 hod. Moravská část této pouti bude zahájena též podle tradice, a to v neděli 21. února ve 13 hod. ve Španělské kapli v Novém Jičíně. Duchovním tématem XXXV. ročníku CMP bude podle přání Svatého otce Františka „Rok milosrdenství“. Podrobnosti a aktuální informace najdete na našem webu. www.sfr.cz nebo na www.poutnik-jan.cz. Kontakt též na adrese f.reichel@volny.cz nebo mobil 725 939 385.

František Reichel

Národní rada Sekulárního františkánského řádu ČR spolu s farností Poříčí nad Sázavou

vás srdečně zve na 81. tradiční Pout' k hrobu Dr. Františka Noska do Poříčí nad Sázavou v sobotu 16. dubna 2016

Pout' se koná vždy kolem výročí smrti Dr. Františka Noska (1886 - 1935), františkánského terciáře a významného předválečného katolického politika a národohospodáře.

Program pouti:

15.00 hod. mše svatá za dr. F. Noska **v kostele sv.Havla** (u řeky)

16.00 hod. modlitba u hrobu dr. Noska na hřbitově u kostela

16.15 hod. setkání poutníků na faře

Spojení vlakem (v Čerčanech se přestupuje):

13.08	13.38	Praha hl.n.	17.52	18.22	18.52	19.22
14.01	14.31	Čerčany	16.59	17.29	17.59	18.29
14.06		Čerčany				18.07
14.10		Poříčí n.S.				18.02

Poznámky: a) Jde o zastávkové vlaky.

b) Z Čerčan do Poříčí jsou asi 2-3 km.

c) Zpět je možno jet i přes Davli: z Poříčí v 16.40, v Praze-Braníku 18.18, v Praze hl.n. 18.35 hodin.

d) Zastávka v Poříčí n.S. je na znamení.

e) Na tratích bývají někdy výluky. Informace o nich jsou na webové stránce Českých drah www.cd.cz. Nebo je možno zavolat jejich nepřetržitou informační službu na tel. 840112113.

d) Bližší informace o pouti: muller.miloslav@centrum.cz, tel.272765083, mobil 732744953

Co se dělo v našem řádu

DOKUMENT O JEDNÁNÍ NÁRODNÍ RADY SFŘ ZE DNE 12.12.2015 V KAPUCÍNSKÉM KLÁŠTEŘE V BRNĚ

ZASEDÁNÍ SVOLAL/SVOLALA	Ministr NR Hana Brigita Reichsfeldová
TYP ZASEDÁNÍ:	Řádné zasedání NR
POZVANÍ:	Zvolení členové NR, konference duchovních asistentů
ZAPISOVATEL:	Luboš Kolafa
ČASOMĚŘIČ A KOORDINÁTOR DISKUZE	Hana Reichsfeldová
ÚČASTNÍCI:	Br. Rafael Budil OFM Cap, , Br. Antonín Klaret Dabrowski OFM, Br. Sebastian Kopec OFM Conv, Hana Brigita Reichsfeldová, Jaroslav Antoš, Luboš Kolafa, Václav Němec, Marie Magdalena Janáčková, Markéta Strašíková, , Jana Heroutová, Lucie Mondeková. Benjamin Vail
OMLUVENI:	VŠICHNI SE ÚČASTNILI

USNESENÍ NR ZE DNE 12.12.2015 V KLÁŠTEŘE KAPUCÍNŮ V BRNĚ

Národní rada se usnesla přispět na cestu dvou mladších členek na celosvětový kongres do Polska. Členky budou optány, kolik jsou schopné si uhradit samy, a zbytek z ceny dopravy a ubytování bude hradit NR.

NR se shodla na tom, že budeme duchovní františkánskou obnovu na Velehradě konat v sále v ubytovacím domu a počet účastníků bude max. 170. Kněží a sestřičky, které slouží konferenci, budou ubytováni zdarma a nebudou hradit stravu ani konferenční poplatek. Členové NR, kteří budou sloužit při konferenci, nebudou hradit konferenční poplatek

NR se usnesla, že program poutě, průvodce apod. pro pout' do Assisi – po stopách sv. Františka, která se koná 2. - 8. října 2016, necháme plně na cestovní kanceláři .

PROJEDNÁVANÉ ZÁLEŽITOSTI:

Na zasedání se projednaly jednotlivé vykonané vizitace a volby v MBS. Byla předána písemná dokumentace. Byly vysvětleny tyto postupy:

Zánik společenství v případě velkého stáří členů, kteří již nejsou schopni plnit povinnosti rady. VŽDY řešit přes Národní radu. Někteří členové přejdou do jiného společenství, ale zůstanou ve svém původním místě jako modlitební skupina. Nový sbor jim zajistí místní radu společenství. Tato nově vzniklá odloučená skupina se musí alespoň jednou za rok sejít s domovským sborem.

Otázka - je povinné napsat písemnou žádost o vstup do SFŘ? ANO. Vstup je právní úkon. Žádost musí být PROTO písemně. Podává se před vstupem do noviciátu (ne když dochází jako uchazeč.). U vznikajícího společenství podá uchazeč žádost Národní radě. Platí příspěvky po přijetí do řádu (tedy od doby, kde se stal novicem).

Byl projednán přeložený zápis z generální kapituly v Assisi. Je potřeba postupně seznámit všechna MBS s tříletým tématem kapituly, vyvolat diskuzi k palčivým tématům (obrácení, obnova povolání, přinášet celého Krista). Diskuze na téma kapituly bude probíhat v lednu a v březnu na seminářích NR. NR nesmí zapomenout na otázky, které zpracoval Tibor a na které bychom se měli pokusit odpovědět písemně v angličtině mezinárodní radě.

Dalším tématem byly týmy spolupracující s NR. Týmy jsou zřizované v duchu závěrů generální kapituly v Assisi. Nejsou volené pro volební období, ale toto období trvale přesahují. NR je zastoupena svými koordinátory, ale jinak předpokládá spíše tvořivou činnost týmu pod dohledem NR.

Současně jmenovaní koordinátoři mají za úkol iniciovat společné setkání nebo jinou formu komunikace a musí v dohledné době začít pracovat na formulování svých cílů, úkolů do blízké budoucnosti. Bez toho, že jednotliví koordinátoři nezavelí se nebude v týmech dít nic!

Důkladněji se připravovat na semináře. Zodpovídá celá rada. Proč se mnoho lidí zapojuje v jiných společenstvích do jiných křesťanských aktivit, které ale nejsou Františkánské? Protože jim nenabízíme to, co jim nabízejí ona jiná společenství. Musíme nabízet mnohem víc a na vyšší úrovni. Členové SFŘ potřebují v národním společenství vnímat Boží lásku a bratrství.

NR projednala další body ohledně poutě do Assisi. V současné době je jmenovaná koordinátorkou poutě Lucie Mondeková

NR projednala další kroky ohledně beatifikace dr. Noska. Je třeba oživit komisi, která to má na starost.

NR ocenila práci ekonomky, která organizuje ubytování, stravu a platby na duchovní obnovu na Velehradě. S organizací pro 170 hostů je velmi mnoho práce.

NR se zabývala jmenováním konkrétních služebníků pro lednový seminář ministrů a rozdělila konkrétních 20 úkolů, které je třeba vykonat pro hladký průběh akce.

ZAPSAL SEKRETÁŘ NR *LFK dne 13.12.2015*

SCHVÁLILA MINISTRYNĚ ŘÁDU: Hanka Brigita Reichsfeldová dne: 15.12.2015

Gobelín z roku 1894 - zdroj internet

Ohlédnutí za formačním seminářem

Ráda bych poděkovala členům NR za opravdu františkánskou atmosféru a radostnost pátečního večera, sobotního dopoledne a odpoledne formačního podzimního setkání 23. a 24. 10. v Brně.

Strhující představení jednoho herce, který nám ukázal Františkovo nasazení naplno. Na zářivý výraz a kapky potu nezapomenu. Je to František mezi námi, pro povzbuzení, probuzení a inspiraci. Jsem za to vděčná a děkuji.

Lidskost Sr. Vincenty Kořínkové (boromejky) byla přímo nakažlivá a o. Radek (salezián ze Zlína), oba fundovaní v pastorační práci dětí, mládeže a mladých, měli pro nás prezentace ze své praxe komentované tak, že nám přímo předkládali maličkosti, se kterými se sama setkávám a jaksi tuším, že to je snad nadějně a nosné.

Odpoledne pak Mgr. František Tichý vše propojil nadšeným vyprávěním o své práci v Přírodní škole - osmi-letém gymnasiu a jejich výjezdnicích akcích. Velkou radost jsem měla, když je pojmenoval jako smysluplné, mající přesah a krásné, ve kterých se setkávají generace, odbornosti, stavy, zasvěcení a jiné skupiny lidí. Mluvil mně z duše, pojmenoval, co zakouším. A potvrzení, že to je to františkánství, tak to dělal sv. František, nebál se lidí spojovat, tak to byl pro mne vrchol těchto dvou krásných dnů.

S vděčností Marie Šepsová, Hradec Králové

Není víkend jako víkend

23. a 24. říjen byl v našem SFRŽ věnován formačnímu semináři. Konal se tradičně v brněnském Petrinu, kde jsme někteří využili možnosti přenocovat.

Seminář byl zahájen v pátek v 17 hodin v kostele u bratří kapucínů mší svatou, kterou sloužil P. Petr Petřivalský OFM Cap. Pokračovala jsem neomaleně ve svém fotografování, které jsem zahájila hned po příjezdu do Brna na cestě od autobusu. Na rozdíl od národní pouti na Hostýně byl můj fotoaparát tentokrát disciplinovaný a nepípal. Přesto však jsem byla po mši sv. upozorněna celebrantem, že k fotografování by měl mít člověk od kněze souhlas. Fotografující osoba přeci jenom svým pobíháním po kostele a cvakáním projevuje určitou míru drзости. Hrozí totiž nebezpečí, že cholerický duchovní v takovém případě vynese fotografujícího jedince z kostela v zubech. Protože však P. Petr není cholerický a rozhodně chtěl i šetřit svůj chrup, spravilo se to laskavým pokáráním z jeho strany a pokáním v podobě jednoho Zdrávasu ze strany mé.

Po mši sv. a večerních chválách jsme odešli do Petrina a tam se ubytovali. Zároveň se připravovala večere ze štědrých zásob účastníků. Následoval opravdu hodnotný bod programu: Divadelní představení jednoho herce pod názvem „František je blázen“. Účinkoval Jan Horák (nar. 1982), herec, absolvent DAMU. V letech 2007 – 2013 byl členem souboru Slováckého divadla v Uherském Hradišti. Nyní je na volné noze. Angažuje se v nezávislých projektech. Nyní žije v bývalém augustiniánském klášteře v Roudnici nad Labem, o který se stará.

Herec předvedl vynikající výkon, výborně stepoval a připravil nám nezapomenutelný zážitek. Hodně jsme se nasmáli a zopakovali si životopis sv. Františka.

Se sestrou Lubkou Kmentovou jsme uklízely v kuchyni a tak intenzivně jsme se zapovídaly, že jsme zmeškaly kompletář. Nahrazovala jsem to v kapli modlitbou růžence a při posledním desátku mi zazvonil mobil. Moje spolubydlící Magdalena Janáčková měla o mě obavy. Mobil v kapli zvonit nemá, a tak jsem vypadla jako švec a odebrala se na lože.

V sobotu ráno byly v kapli již v 6.45 ranní chvály. To jsem se zase zapovídala se svoji spolubydlící a málem jsme breviář zmeškaly. Pomalu se začali sjíždět další bratři a sestry. Snídaně ze společných zásob byla vynikající a čekala nás od 8:30 mše svatá. Sloužil opět kapucín P. Petr. K jeho velké radosti a k mému zármutku jsem již nemohla fotit, protože se mi vybila u fotoaparátu baterie.

Okolo desáté začala velmi zajímavá přednáška sestry boromejky Vincenty Kořínkové. Celý program semináře byl zaměřen na pastorační povolání. Povolání znamená objevit Boží plán a odpovědět na něj. Ve Vatikánu bylo v roce 1997 rozhodnuto, že pastorační povolání budou vykonávat řády, kongregace a laická sdružení společně. Povolání můžeme pomoci člověku najít v každém věku. Sestra promítala při přednášce velmi krásné obrázky a její slova byla pro nás nejen poučením, ale i velkým povzbuzením.

Více se o této problematice můžete dozvědět na www.hledam.povolani.cz. Jsou to webové stránky organizace, kde sestra Vincenta Kořínková působí. Je to tým kněží, zasvěcených osob a laiků katolické církve, kterým leží na srdci, aby mladí lidé našli místo v životě, které je pro ně připraveno od Pána. Bůh oslovuje každého zcela osobně, protože s každým má svůj originální plán.

Okolo poledne, po modlitbě „Anděl Páně“, jsme se odebrali do restaurace proti Petrinu.

Po obědě byla přednáška salesiánského kněze P. Radka Gottwalda, který se věnuje pastorační mládeži. Jeho prezentaci je možné najít na webových stránkách PP-Brno-Žít.naplno.svuj.zivot. Povolání má v životě každý člověk, a to povolání k životu, k otcovství a mateřství, povolání k víře a k nebeské slávě.

P. Radek Gottwald působí ve Zlíně. Pořádá pro mladé lidi výborné akce, které jim pomáhají v životě podle evangelia najít své nejlepší uplatnění. Z řad mladých, kteří se jich zúčastnili, již vzešla i duchovní povolání. Mezi účastníky akcí zve tento salesián zajímavé osobnosti, které mohou svým životním postojem a hlubokou vírou inspirovat mladé v jejich dalším životním zaměření a pomoci jim odhalit, k čemu je náš Pán volá.

Poslední přednáškou byla prezentace našeho bratra Mgr. Františka Tichého. Založil tzv. Přírodní školu. To se stalo v jeho 24 letech, hned po studiích. Ve 27 letech konvertoval ke katolictví a stal se terciářem sv. Františka. Do školy chodí převážně žáci bez vyznání, ale vůbec jim není na překážku spolupráce s církevními řády. Při svém působení prosazuje škola několik velmi užitečných principů, které v klasickém školství chybí. Děti potřebují zážitky – informací mají až dost – potřebují být u něčeho krásného, opravdovost se učí životem ve společenství. Výuka je zaměřena jenom to, co má opravdový smysl a děti se zapojují do organizace hry, chodí a jezdí na konkrétní místa. Škola spolupracuje s klášterem v Teplé, s karmelitány v České Kanadě na obnovení kaple Svatého kříže pro pouť smíření českobavorských vztahů a na jiných projektech. Další informace o Přírodní škole najdete na webových stránkách www.prirodniskola.cz/.

Tak se náš seminář odpoledne nachýlil ke konci. Na závěr nám ještě poděkovali za účast na semináři dva krásní mladí lidé. Sestra Gabriela z Prahy a její přítel z Kolumbie Helmut. Tak jsme byli obohaceni mezinárodní účastí a určitě by nebylo špatné, kdybychom někdy mohli pozvat na příští formační semináře i některé terciáře ze zahraničí. Jsou mezi námi šikovní, cizích jazyků znalí, bratři a sestry, kteří by pomohli překonat jazykovou bariéru. Sestra Gabriela překládala stále vše Helmutovi do své perfektní španělštiny a ten byl velmi nadšený, že mohl přijít mezi nás. Měl i jeden diskusní příspěvek. Gabriela a Helmut věnovali našemu společenství dárek až z dalekého poutního místa Santiago de Compostela.

Pak už nezbývalo než dojít k autobusu a odjet domů do Jihlavy. Vracela jsem se duchovně obohacena a šťastná, že mladým lidem je nabízena taková skvělá pomoc při hledání jejich životní cesty, kterou nechtějí prožít bez našeho Pána Ježíše Krista.

Víkend se skládá i z neděle a tak by se zdálo, že název článku není správný, když se seminář nekonal i v neděli. Jenže dozvuky semináře působily ve mně ještě v neděli tak silně, že poznamenaly celý tento den. Ve vzpomínkách jsem doprovázela bratry a sestry sv. Františka, které mi Pán dal.

Jana Heroutová

Podolí u Brna

Sobota 14. listopadu byl opravdu nádherný den. Sluníčko nešetřilo svými paprsky, jen v Jihlavě foukal studený vítr. Čekala jsem na zastávce autobusu společnosti Student Agency a podle zákona namazaného krajíce, který téměř vždy padá namazanou stranou na zem, měl autobus dvacet minut zpoždění. V Brně mě čekal kapucín P. Rafael, který mi slíbil dovoz autem až do Podolí před faru. Po výstupu z autobusu jsem se rozběhla doprostřed vozovky, zapomněla jsem zvednout jednu nohu a křápla jsem sebou (jak říkávala moje babička) na tramvajové koleje. Naštěstí nic nejelo, takže jsem zůstala v původním stavu, dokonce ani mé oblečení nezaznamenalo újmu a já jsem nemusela mezi bratry a sestry v Podolí přijet s dírou na koleně.

Otec Rafael musel dojet do Podolí poměrně složitými objížďkami přes Líšeň, protože na přímé trati se opravovala silnice. Mlčela jsem a sledovala jeho řídičský koncert, v levé ruce mapu, na kterou koukal jedním okem, druhým koukal na silnici a ještě zvládl sledovat navigaci. Třetí oko skutečně nemá. A pro mě bylo opravdu náročné těch pár minut mlčet, protože mám hrozný zvyk přemýšlet nahlas.

V Podolí před krásným kostelíčkem na nás čekala sestra Hedvika Sittová a nasměrovala nás k faře. Měla zde proběhnout volební kapitula. Ovšem neproběhla. Společenství se skládá ze starých sester a jednoho bratra, ministra MBS. Nejmladší sestře je již dost přes 70 let, a tak už v telefonických rozhovorech, které jsem měla se sestrou Hedvikou o prázdninách, projevila přání, aby za ně někdo převzal povinnosti spojené s funkcemi v radě a že by se dál scházeli spíš jako modlitební skupina. Musím se přiznat, že jsem ji přemlouvala, aby to ještě zkusili. Na cestě mi však P. Rafael už říkal, že setkání s terciáři v Podolí se ponese směrem k úřednímu zániku jejich MBS. Domlouval se na tom i s jejich duchovním asistentem P. Filipem Rathouským OFM, který se nemohl volební kapituly zúčastnit. Setkání terciářů by však pokračovala dál, jak jsou členové zvyklí.

Opravdu nevím, zda mám pokračovat v rozverném tónu, nebo být smrtelně vážná. Ale opravdu být vážná nemohu. Mám před očima skupinu starých lidí věkem, ale mladých duchem. Bylo jich šest a já jsem se mezi nimi cítila jako ryba ve vodě. Kdybych to uměla, napsala bych ódu na stáří, ne na nemoci, ztrátu sil a jiné potíže s narůstajícím věkem spojených. Ale na pokoru, životní moudrost, víru a naději, kterou by tito lidé mohli rozdávat. Zvláště mě upoutala sestra Lorenzová, narozena r. 1929, která se těšila, že jde na oslavu 85. narozenin své sestry. Můj bratr by prohlásil, že v tomto věku už bude koukat na ředkvičky zespoda. A jestli já mám nějaké velké přání, tak dožít se podobného věku s takovým elánem.

Volební kapitula tedy skončila, aniž začala a po telefonické konzultaci s národní ministryní jsme společnými silami sepsali žádost o přestup šesti přítomných členů MBS do společenství v Brně Husovicích. Jestliže jsem do té doby cítila mezi přítomnými malé napětí, po vyřízení této úřednosti se vše krásně uvolnilo, uvařila se kávička a čaj a sestry vybalily dobroty. Zvláště dobré (nebo jak by řekla naše dcera „mňamózní“) byly zákusky z listového těsta s ořechovou náplní. Snědla jsem je téměř všechny. Prosím, aby tento fakt vzali v potaz zvláště v dalších společenstvích, kam dojeďte na volební kapituly nebo vizitace. Dávejte opravdu dobré věci, zvláště sladké mimo můj dosah, aby se dostalo na další. Samozřejmě, že začátek i konec setkání se nesl v duchovním zaměření, takže jsme dostali od P. Rafaela požehnání a rozešli jsme se.

Po návratu do Brna mi P. Rafael poskytl azyl v klášteře, kde jsem čekala téměř dvě hodiny na odjezd autobusu. V místnosti byly tři pohovky. Na jednu z nich jsem složila své pomlácené tělo a modlila se růženec. V Jihlavě jsem hned následující den sepsala náležitě dokumenty a mailem upozornila adresáty, že jim přijde poštou žádost o přestup členů z MBS Podolí u Brna do MBS v Brně Husovicích. V pondělí jsem na poště málem vystála důlek, když jsem obálky posílala, ale dopadlo to dobře. Zvláště mě potěšila téměř okamžitá mailová odpověď ministryně společenství v Brně Husovicích, která psala, že s radostí přijme členy z Podolí a pokud jim to zdravotní stav dovolí, že je ráda přivítá na jejich setkání. Také, že by po domluvě rádi zavítali na setkání k nim do Podolí.

A tak na každé ne příliš radostné události máme vidět něco pozitivního. Dojde k bližšímu setkání dvou společenství a to je velice pozitivní. Vždy zůstanu vděčná našemu serafinskému otci Františkovi, že má mezi svými bratry a sestrami právě takové skvělé lidičky, jako jsou ti v Podolí u Brna.

Jana Heroutová

Slavnost svatého Františka v Jihlavě

Slavnost uvedená v nadpise je vždy krásnou příležitostí radostně i vážně vzdát hold našemu svatému serafinskému otci.

Jako v mnoha františkánských farnostech začíná i u nás tento svátek tranzitem. Scházíme se kolem oltáře našeho světce v chrámu Nanebevzetí Panny Marie a modlitbami i písněmi děkujeme za jeho život, práci, modlitby i všechny oběti, které za své tři řády přinesl zde na zemi. Vyprošujeme si také jeho přímluvu za naše společenství, minority a sestřičky františkánky v Jihlavě.

Tento rok jsme měli obavy, že se nás k tranzitu sejde málo, a tak obětavě pomohla naše mládež, hlavně ministranti. Nakonec nás přeci jenom nebylo tak málo, neboť i z pražské přednášky na Institutu františkánských studií dorazily dvě sestry včas do kostela. K vlastní pobožnosti máme velmi pěkně vypracovaný a vytištěný text i s písněmi a střídáme se při čtení. Letos jsme měli i velmi hezký doprovod hudební skupiny s kytarami a doufám, že jsme přechod sv. Františka z tohoto světa do života věčného oslavili důstojně. Přípravy na vlastní neděli byly velmi svědomité a neproběhly úplně bez komplikací, protože v příslušnou neděli se měl při jedné ze mší svatých konat i křest. Po takřka heroickém výkonu naší ministryně i její zástupkyně se podařilo slavnost přeložit z nedělního večera na ráno. Také několikrát prošly krok za krokem s naším duchovním asistentem průběh celé slavnosti. V neděli jsme měli skutečně velký důvod k radosti. Při mši svaté v 8 hodin ráno skládali profes dva naši členové Marie Šenkýřová a František Zimola. Sestra Marie je manželka našeho bývalého národního ministra, takže františkánství je jí velmi blízké a žije v této spiritualitě dlouhá léta. Má pět dětí a před léty slíbila bratru Česlavu Křížalovi, že až odchová děti a bude mít více času, vstoupí do SFRŽ. Splnila te-

dy svůj slib a k naší velké radosti začal mezi nás chodit asi před třemi lety. Také začal velmi pilně ministrovat, v kostele, je z toho dost špatný. záležitostech, ale hlavně máme nyní sv. sloužil P. Stanislav Stec OFM-by. Úryvek z evangelia četl jáhen OFMConv. a ujal se také následujícího životě a zásluhách sv. Františka. Kládání profese klidně a důstojně la svým pobíháním s mikrofonem daleko, že když jsem vyběhla špatně kabát a zástupce naší ministry chytit za kapuci a poslat správným František trochu trému a sestra svédčila o velké důležitosti tohoto jejího životního kroku. Bezprostředně po slibu byly předány profesantům dárky a proběhly první gratulace.

v našem MBS. Bratr František mi lety po smrti své manželky. a pokud není dvakrát denně Pomohl nám také v některých ní svého zástupce u oltáře. Mši Conv., který také řídil věčné sli-Vladimír František Hubálovský jícího kázání, ve kterém promlu-ka. Po homilii probíhalo vlastní až na zmatky, které jsem působil od bratra k sestře. Došlo to tak ným směrem, zachránil situaci ně. Musela mě totiž pohotově směrem. Při čtení slibu měl bratr Maruška svým vážným výrazem

Mše svatá doprovázená hlavně františkánskými písněmi dospěla ke svému konci a členové našeho MBS se scházeli i se svými hosty k oslavě. Došlo dokonce k připitku a dobrot bylo skoro jako na svatbě. Stejně svědomitě jako duchovní přípravy se ukázaly i přípravy pro následující uspokojení chuťových buněk našeho společenství. Každý se velmi snažil donést to nejlepší. Jenom náš nový profesant bratr František Emanuel nemohl samou radostí a rozrušením pozřít ani sousto. A při cestě domů šťastně pronesl: „Tak teď už jsem plnohodnotný františkán.“

Jana Heroutová

Účast na životě bratrského společenství

V článku 53 Generální konstituce našeho řádu (s odvoláním na odstavec 24 naší Řehole) je uvedeno: „Bratrské společenství musí nabízet svým členům příležitosti k setkání a ke spolupráci prostřednictvím schůzek, které se mají konat co nejčastěji, jak to dovolují místní podmínky, a na nichž se mají všichni aktivně podílet.“ A dále ve 3. odstavci: „Začlenění do Místního bratrského společenství a **účast na jeho životě jsou pro příslušnost k SFŘ podstatné.** Pro udržení jednoty bratrského společenství s bratry a sestrami, kteří se – z vážných zdravotních nebo rodinných důvodů či kvůli práci nebo vzdálenosti – nemohou aktivně podílet na životě společenství, musí být podniknuty vhodné kroky **podle směrnic Národních stanov**“.

Naše Národní stanovy v odstavci II.2. Život místního bratrského společenství uvádějí: „ MBS je základní buňkou SFŘ, ve které bratři a sestry oživují své františkánské povolání a posilují svůj apoštolský život podle Řehole a Generálních konstitucí. Je výsadním místem pro rozvíjení řádového života a společenství mezi členy i cítění s církví. Za tím účelem se MBS na shromážděních **schází nejméně jednou za měsíc!**

A jaká je skutečnost v MBS u kostela sv. Anežky Praha Spořilov?

Scházíme se každý měsíc (ale ne o prázdninách – takže 10x v roce) poměrně dobrou účastí (cca 75%)

Účastníme se řady oblastních akcí (Tříkrálové setkání, poutě – k hrobu Dr. Noska (v dubnu), seniorů do Hájků (v květnu), Mariánské pouti Prahou (v červnu) a na Hrádek u Vlašimi (v září)

Zúčastňujeme se pravidelných akcí pořádaných Národní radou – formační semináře, setkání ministrů, pout' na Sv. Hostýn, Cyrilometodějská pout' na Levý Hradec.

Zúčastňujeme se zvláštních akcí a slavností: např. beatifikace 14 pražských mučedníků, konference o Dr. Noskovi a sv. Ludviku atd.

2- 3 x ročně pořádáme besedy s významnými osobnostmi nejen pro naše členy, ale i pro farnost a širší okolí.

ALE: nemůžeme – nemáme možnost se scházet častěji – týdně –nebo alespoň 2x v měsíci. Protože z 19 členů MBS Spořilov jsou ve skutečnosti jen 3 (16%). přímo z této farnosti a 16 (84%!) je z jiných farností a někdy i z míst i značně vzdálených (až 30 – 40 km).

A protože obdobná situace je i v dalších MBS a to nejen v našem Národním bratrském společenství, ale i v řadě ostatních, stojí jistě za zamyšlení, jak oživit a uspořádat život členů v MBS tj. hledat model života MBS v 21. století. Především je třeba si uvědomit, že na rozdíl od našich předchůdců – terciářů, kteří začátkem 20. století pocházeli z jedné lokality, zahrnuje členská základna MBS daleko větší okolí. Má to i své výhody – členové tak mohou vnášet františkánské myšlenky i do dalších farností. A díky pokroku v komunikačních technologiích – mobil (včetně SMS), internet a další sociální sítě, je možné si navzájem pružně sdělovat myšlenky, úmysly modliteb i podmínky k další práci. Otvírá se tak prostor pro naši iniciativu i tvořivost

Vážená sestro, vážený bratře, jaké vidíš Ty možnosti rozvíjení života v rámci vašeho MBS?

František Reichel

Svatá Alžběta Uherská

Koruna františkánského řádu září mnoha drahocennými kameny významných světců. Tři z těchto drahokamů jsou velmi nádherné a jsou blízko sebe. Představují svatou Kláru, svatou Alžbětu Uherskou a její sestřenici, naši sv. Anežku Českou. Tyto ženy spojuje láska k chudobě a k potřebným, plnění odkazu sv. Františka a život plný hluboké víry a odříkání. Každá z nich však realizovala své poslání jinak. Také žily všechny přibližně ve stejné době.

Alžběta se narodila r. 1207 a podle tradice se za den jejího narození považuje 7. červenec. Místem jejího narození mohl být hrad Pressburg (dnešní Bratislava) v tehdejší době významné uherské město. Uvádí se často také zámek Sárospatak na východě Maďarska, který prosazují častěji maďarští historici. Otec Alžběty, uherský král Ondřej II. (asi 1175 – 1235) byl panovníkem z rodu Arpádovců, matka Gertruda pocházela z jihoněmeckého hraběcího rodu Andechsů. Sestra krále Ondřeje Konstancie Uherská se stala r. 1203 druhou manželkou Přemysla Otakara I. a jedním z mnoha dětí tohoto královského páru byla i dnes známá svatá Anežka Česká.

Podle tehdejšího šlechtického zvyku rodiče domlouvali sňatky svých potomků už v dětském věku a budoucí nevěsty byly pro panovníky vychovávány v jejich rodinách. Durynský lankrabě Heřman proto v r. 1211 požádal o zasnoubení čtyřleté Alžběty se svým 11letým synem Ludvíkem a rodiče malou Alžbětu vypravili i s věnem na hrad Wartburg. Zde ji o tři roky později, za vzpoury v Uhrách, zasáhla zpráva o zavraždění její matky. Zbožná teta Hedvika, sestra její matky (sv. Hedvika Slezská) povzbuzovala mladinkou neteř, aby se upínala k tomu, co se líbí Bohu.

Alžběta si s dětskou prostotou zamilovala Ježíše, kterého ráda navštěvovala v hradní kapli a byla-li kaple zavřena, políbila na znamení lásky její zámek. Velmi brzy začala se skutky odříkání z lásky k Ježíši. Často přerušila oblíbenou hru nebo po prvním tanci prý prohlásila. „*Stačí jeden, ostatních*

se zřeknu pro Boha.“ Při hrách, kde se něco dalo vyhrát, pamatovala na chudé. Našla zalíbení v losování nebeského ochránce na určité období z dvanácti apoštolů, které zavedla mezi dívkami, s nimiž si hrála. Jejím oblíbencem se stal apoštol Jan pro lásku a čistotu srdce. Mladičký Ludvík si svoji nastávající brzy velmi oblíbil a jejich vztah se i přes dětský věk stále upevňoval.

Žofie, Ludvíkova matka s nelibostí pozorovala, jak Alžběta chce být skromná a zároveň roste ve štěrnosti vůči ubožákům, ke kterým projevovala velký soucit. Ludvíkovi se její ctnosti líbily. Když roku 1216 zemřel jeho otec, bylo mu šestnáct let a až byl dědicem knížecí hodnosti, zůstal pro nezletilost pod poručnictvím své matky. Ona i její tři další děti by rády dosáhly zrušení Ludvíkova zasnoubení a vůči Alžbětě měly stále výhrady. Vyčítaly jí, že se její chování nehodí k postavení kněžny a pro jejich postoj ztrácela Alžběta i úctu služebnictva.

Její hluboká úcta ke Kristu ji prakticky nikdy nepouštěla. Když měla na sobě na svátek Nanebevzetí Panny Marie nádherné šaty, odložila na klekátko v kapli aspoň korunku a hluboce se uklonila. Od Ludvíkovy matky se opět dočkala jen výčitek, že se chová jako selka. U společného stolu často jedla velmi málo s myšlenkou na chudé, kteří hladovějí.

R. 1218 se ujal Ludvík vlády na hradě a r. 1221 se konala svatba s Alžbětou. V letech 1223 až 1227 se jim narodily tři děti – Heřman, Žofie a Gertruda. Někteří historici uvádějí ještě dceru Moniku. R. 1226 přijal Ludvík výzvu císaře Fridricha II. k účasti na křížové výpravě s cílem osvobodit Jeruzalém a Boží hrob. Prakticky hned po nalodění Ludvík těžce onemocněl a v září r. 1227 v jižní Itálii zemřel údajně na mor. Jeho ostatky byly převezeny do vlasti a pohřbeny v klášteře Reinhardsbunn.

Alžbětu čekala velmi těžká doba. Po narození Gertrudy byla vyhnána z hradu, děti ztratily veškerá dědická práva a poddaní v podhradí měli zakázáno poskytnout jí přístřeší. Odešla na radu svého zpo-

vědníka Konráda z Marbourgu, který byl k ní velmi přísný. V nejvyšší nouzi se jí ujala sestra její matky Matylda, která byla abatyší v klášteře v Kitzingenu nad Mohanem. Všechna trápení byla částečně i pomstou jejich příbuzných z hradu Wartburg, kde se již dříve velmi pilně věnovala péči o potřebné. Vybudovala špitál pod hradem s oddělením pro sirotky, pomáhala rodičkám a v době hladomoru poskytla chudině obilí z hradních zásob.

Po krátké době svého vyhnanství žila nějakou dobu ve skromném přístavku františkánského kláštera a odhodlala se k bolestné oběti. Sedmiletého Heřmana s Žofíí, zasnoubenou dědičného brabantského knížeti, předala do výchovy na kreuzburský hrad a nejmladší Gertrudu svěřila premonstrátkám v Altenburgu. Začala žít v přísné askezi podle františkánské řehole jako terciářka a veškeré prostředky, které měla k dispozici, věnovala péči o chudé. V Marburku založila velký špitál a chudobinec sv. Františka. Pověst o jejím životě se donesla až do Uher k jejímu otci, králi Ondřejovi II. a ten vyslal

poselstvo s úmyslem odradit dceru od tohoto života a přimět ji k návratu do rodné země. Alžběta však odpověděla, že žije v chudobě dobrovolně a je šťastnější než on na trůnu.

Úplně vyčerpaná zemřela Alžběta v pouhých 24 letech 17. listopadu r. 1231. Byly jí velmi brzy připisovány mnohé zázraky i duchovní obrácení. Jedním z nejznámějších je obrácení rytíře Bertolda, známého svým nezřízeným, životem, který začal činit pokání po společné modlitbě s Alžbětou a později vstoupil do františkánského řádu. Již r. 1235 byla prohlášena papežem Řehořem IX. za svatou a nad jejím hrobem v letech 1235 – 1238 vyrostla trojlodní bazilika. Ostatky svěťice jsou uloženy v relikviáři tvaru tumbky s reliéfy znázorňujícími výjevy z Alžbětina života. Zde jsou za mříží dodnes, jen lebka se dochovala se stříbrnou korunou ve Stockholmu. Bazilika je dominantou města Marburk. Alžbětě je zasvěcena gotická katedrála v Košicích, chrám v Budapešti a mnoho dalších. Životopis svaté Alžběty pro Čechy napsal také Tomáš Štítný ze Štítného.

Tři svatí Františkové

Sv. František z Assisi (1182 - 1226) náš serafinský Otec, zakladatel tří řádů, učitel modlitby, chudoby a pokory. Je nám natolik známý, že jakékoli psaní právě zde by bylo nošením dříví do lesa.

Nejstarší podobizna sv. Františka, která vznikla ještě za jeho života. Je to freska z kaple v jeskyni Sacro Speco v městečku Subiaco. Světec zde ještě nemá zobrazena stigmata.

Sv. František Saleský se narodil na francouzském zámku Sales v Savojsku r. 1567. V patnácti šel studovat filosofii a právo do Paříže. Stal se doktorem práv a po vystudování teologie byl ve svých dvaceti šesti letech vysvěcen na kněze. O rok později pokřtil svého nejmladšího sourozence. Usiloval hlavně o lásku k Bohu, napsal mnoho teologických spisů, celkem obsahuje jeho literární dílo 26 svazků.

Stal se biskupem v Ženevě, ale pro velké množství kalvinistů v této oblasti měl biskupské sídlo v Annecy. Přes počáteční neúspěchy se mu po několika letech podařilo přivést tisíce odpadlíků zpět do katolické církve. Žil prostě a skromně i jako biskup. Svě příjmy považoval za majetek chudých. S Janou de Chantal založil řád Navštívení Panny Marie. Zemřel v 55 letech, kanonizován byl roku 1665 a v r. 1877 Piem IX. prohlášen za učitele církve.

Sv. František Xaverský se narodil r. 1506 na hradě Javier (Xavier) v baskické části království Navarra v severovýchodním Španělsku. V mládí bojoval podobně jako Ignác z Loyoly za udržení navarrského království, které bylo nakonec poraženo. Podílel se na založení Tovaryšstva Ježíšova a jeho hlavní náplní byla misionářská činnost na dálném východě.

V oblasti Indie, kde se mluvilo tamilštinou, nechal přeložit do tohoto jazyka základní modlitby církve a Desatero. Tamilštinu se s velkými obtížemi naučil a pak prý v ulicích Goa svolával k výuce katechismu zvonečkem. Neúnavně o Bohu hovořil s dětmi i dospělými. Dětem obětoval často i čas spánku a svých modliteb. V některých měsících pokřtil i 10 000 Indů. Působil i v Japonsku a v Číně. Jeho život byl velmi pohnutý, zemřel naprosto vyčerpan ve svých 46 letech. Blahořečený byl r. 1619 papežem Pavlem V. a svatořečený r. 1622 papežem Řehořem XV.

Františkánská observance

(Podle skript P. Regaláta Beneše OFM)

Slovo observance je odvozeno z latinského slova „observare“ zachovávat. Ve spojení s františkánským hnutím ve středověku jde hlavně o zachovávání řehole sv. Františka v doslovné formě a dodržování přísné chudoby, tak, jak ji chápal František. Kladl se také důraz na větší dodržování myšlenek serafinského otce, které se uchovaly v jeho Závěti. Šlo o reformu, která dlouho trvala a byla doprovázena mnohým utrpením.

Konečným důsledkem observance bylo rozštěpení františkánů na konventuály, minority a kapucíny v první polovině 16. století. Menší bratři již brzy po smrti svého zakladatele žili ve městech v konventech, což bylo trnem v oku některým následovníkům sv. Františka. Konventy se nedržely často přísné chudoby a skromnost prvních bratří se vytrácela. Postupně se oddělovaly skupiny bratří, které chtěly žít podle původního ideálu svých předchůdců. První bojovníci za ideál chudoby se objevili již v 2. polovině 13. století a nazývali se spirituálové. Pro své radikální pojetí se dostali brzy do sporu s papežem, protože Řeholi začali stavět nad papežskou autoritu. Konflikt došel tak daleko, že někteří spirituálové a jejich přívrženci byli v jižní Francii upáleni. Nejradikálnější křídlo těchto snah představovali tzv. „fraticelli“ (bratříčci), kteří se ve svých snahách spojili se světskou mocí a upadli do hereze.

Myšlenky spirituálů však neupadly mezi františkány v zapomenutí a staly se základem pro vlastní observanci ve 14. století. Prvním průkopníkem života v absolutní chudobě byl Jan della Valle. R. 1334 dostal povolení, aby se uchýlil se čtyřmi bratry do poustevny v San Bartolomeo v Broglianu, aby tam zachovávali doslovně řeholi sv. Františka. S. Bartolomeo v Broglianu byl malý konvent v hustém lesním porostu ve výšce 850 m na pomezí mezi Umbrií a Markami, 3 km vzdálený od Colfiorita. Mohlo v něm tehdy žít nejvýš šest bratří. Stal se naprosto zásadním místem pro dvojí počátek reformy, první neúspěšný, druhý už úspěšný. Proto je tento konvent považován za „kolébku observance“. Jan della Valle zde zemřel r. 1351.

Po jeho smrti se stal představeným Gentile ze Spoleta. Byl dalším z iniciátorů františkánské reformy ve 14. stol. Byl to bratr laik v konventu San Francesco ve Folignu. Následoval Bl. Jana della Valle do poustevny v Broglianu, aby tam žil Řeholi sv. Františka ad litteram (do písmene). Papež Klement VI. (†1352), jenž se zpočátku proti pokusu o reformu stavěl, listem Bonorum operum z 13. prosince 1350 schválil způsob života komunity v Broglianu a dovolil, aby v něm Gentile pokračoval nejprve s dvanácti bratry, kteří mohli žít v dalších poustevnách, živeni stejnou touhou po životě v přísné chudobě. Ustanovenými domy, v nichž mohli tito bratři žít, byly čtyři umbrijské poustevny, vyňaté z pravomoci provinčního ministra Umbrie: Carceri u Assisi, Brogliano, Monteluco a Eremita degli Arnolfi poblíž Cesi.

Časem se však projevila impulsivní povaha Gentileho, který se pustil nejen do otevřeného boje proti vlažným bratřím v řádu, ale byl protivníky chápán jako buřič. Nosil hábit neobvyklého střihu, užší a kratší, nechal si narůst dlouhý vous, začal kázat ve vesnicích proti úpadku kléru a římské církve, odsuzoval okázalost, výsady a nemorálnosti existující ve františkánských konventech. Nástupce po Klementovi VI. papež Inocenc VI.(†1362), také v určité obavě o jednotu v řádu, začal vystupovat proti novému společenství. Gentile ze Spoleta byl uvězněn, konventy musely být vyklizeny, a tak skončil první neúspěšný pokus o reformu řádu.

Za vlastního zakladatele observance je považován Paoluccio da Trinci, který se po několika letech v řádu uchýlil také do malého konventu v Broglianu. Narodil se ve Folignu roku 1309, jeho otcem byl Vagnozzo Trinci, matkou Ottavia Orsini. Patřil k vážené rodině Trinci, jež sídlila ve svém Palazzo Trinci, časem známé svými promyšlenými uměleckými díly, účinnou manželskou politikou, kterou rozšiřovala svůj vliv a svou věrností papeži. Např. Trincia Trinci získává roku 1367 čestný titul papežský vikář, což fakticky znamenalo papežské uznání jeho panství.

Roku 1323 byl Paoluccio už ve 14 letech spolu se svým bratrem Franceskem poslán, aby vstoupil k Menším bratřím ve Folignu. Z pokory zůstal laickým bratrem. G. Oddi v knize Franceschina ho dále charakterizuje jako „homo ydiota, semplice et laico“ („muž nevzdělaný, prostý a laik“). Každopádně od něj nemáme zachován žádný spis. Bernardin Akvilánský a Giacomo Oddi, nejstarší jeho životopisci, shrnují roky, které

uběhly mezi jeho vstupem do řádu a odchodem do Brogliana, tradičními daty 1323-1368 a slovy: pokání, poslušnost a zachovávání Řehole do písmene.

Fra Mariano z Florencie je první, kdo otvírá problematiku jeho strastí, které si vytrpěl v konventu S. Francesco ve Folignu, a následného jeho odchodu do věže přiléhající k hradbám města, jejímž vlastníkem byla rodina Trinci. Je dokonce možné, že se Paoluccio přímo účastnil hnutí Gentileho, chybí k tomu však patřičné dokumenty, stejně jako k tvrzení, že měl poustevnickou zkušenost ještě před odchodem do Brogliana. Vypráví, že Paoluccio „byl plný bolesti a smutku, když viděl, že byl ve své touze obrán, tj. že nemohl žít v oné ryzosti a doslovném zachovávání chudoby, jak toužil. Nezbyvalo než napadat bodavými slovy porušování a nestoudnosti, jež viděl, protože byl nemálo nenáviděn a naplněn bezpočtem potup“.

Tentýž autor pokračuje, že jednou přišel k Paolucciovi na návštěvu „jeho příbuzný, pán Ugolino“ a dověděl se, že někteří bratři ho drsně zbili, takže jeho obličej byl plný podlitin. Když se dověděl důvod, „vzal ho z konventu S. Francesco a poslal do své zahrady, v níž byla věž, kterou už po dlouhou dobu Foliňané používali jako vězení“. Tam Paoluccio žil dlouho „dobrovolně uvězněně“, i když udržoval kontakty s vnějším světem. Během tohoto pobytu se odehrála dokonce mimořádná věc: záře podobná požáru obklopila věž a Foliňané, kteří přiběhli uhasit oheň, uviděli Paoluccia vznášejícího se nad zemí v extázi. Epizoda má dokonce jiné podání v jedné místní kronice, *Chronicon Monasterii Sancte Luciae* z Foligna, kterou napsala řeholnice Kateřina Guarneri v prvních desetiletích 16. století, právě zhruba v době, ve které psal bratr Mariano životopis Trinciho.

Dva prameny, které – jak se zdá – navzájem o sobě nevěděly – se shodují v tom, že připisují Paolucciovi zkušenost poustevnicko-asketického života ještě před jeho odchodem do Brogliana. Oba dva také uvádějí jako její motiv pronásledování Trinciho v konventu S. Francesco z důvodu zachovávání Řehole „ad litteram et sine glossa“ (do písmene a bez dodatků). V kronice Kateřiny Guarneri je věž, kde se Paoluccio „ukrýval, aby unikl z rukou konventuálů“, locus (místo-konvent) ve františkánském významu. Čteme tam totiž, že věž vlastněná rodinou Trinci a konvent v Broglianu „byly prvními dvěma místy observance rodiny bratří“.

Pro fra Mariana bylo však ústraní bratra Paoluccia ve věži jen jakousi vsuvkou, kde „fra Paulo dobrovolně uvězněně z lásky ke Kristu pobýval v přísném a strohém životě o chlebu a vodě, modlil se a kontemponoval v klidu myslí a očekával Boží potvrzení [...], setrval tak po nějakou dobu v této věži v mnohém vzdychání a hořkých slzách, prosil Boha, aby mu ukázal jeho život“. Pokud tento text odpovídá pravdě, jde o typ života velmi blízký kajicníkům, kterým se říkalo reclusi (pobývali v uzavřené prostoře).

Někdy v letech 1367-1368 se ve Folignu konala provinční kapitula františkánů pod měšťanskou a ekonomickou ochranou Trinci Trinciho, pána města, který podporoval působení Menších bratří. Po skončení kapituly požádal Trinci generálního ministra, aby jako projev vděčnosti dovolil jeho příbuznému Paoluccimu odejít s několika spolubratry z konventu ve Folignu a znovu otevřít poustevnu v Broglianu. Tam by mohli zachovávat františkánskou řeholi v její ryzosti podle svých představ, které nebyly v konventu uznávány. Generální ministr toto povolení dal.

Bratři v poustevně žili ve velmi těžkých podmínkách. Jednou z mnoha nesnází bylo i velké množství hadů a žab. Kvůli tomu začali bratři nosit typické dřeváky tzv. zoccoli. Obuv se stala charakteristickou pro další pokolení observantů. Vznikaly postupně další konventy se stejným způsobem života schváleným r. 1373 papežem Řehořem XI.

Po smrti Paoluccia da Trinciho se již observantské hnutí šířilo rychle a nezadržitelně nejenom v Itálii, ale i na jiných územích Evropy. Tím došlo k rozdělení řádu na konventuály a observanty (dnes minorité). O největší rozmach hnutí se zasloužili čtyři muži, které dnes nazýváme „čtyřmi sloupy františkánské observance“. Byli to Alberto da Sarteano, Jakub z Marcky, Bernardin Sienský a Jan Kapistrán. Byli to vzdělaní jezdci, takže v 2. polovině 15. století skončilo pohrdání observanty jako hrubými a nevzdělanými lidmi. Jan Kapistrán založil i několik konventů v Čechách a na Moravě a s jeho jménem je z našich měst spojeno hlavně Brno.

„Shalom aleichem – Pokoj a dobro Vám všem“

Vaše paní ministryně všechny vyzvala, aby napsali postřehy ze setkání, proto chci reagovat.

Jmenuji se Tomáš František Josef a zatím nejsem ve společenství 3. františkánského řádu. Do tohoto dne (24. 10. 2015) jsem byl jen třikrát na vašich společných akcích. Hledám ve svém životě společenství, kde bych se mohl sdílet s ostatními na úzké a trnité cestě, která vede a směřuje k Božímu království a tak zatím pozoruji a zkoumám, jak vlastně funguje Sekulární františkánský řád. Včerejší přednáška o pastoraci povolání v Brně (24. 10. 2015) na Petrinu, mi zase trochu pootevřela srdce a objasnila otázky, které jsem si kladl už dříve. O tom, jak mluvit k lidem, které mi Pán posílá každý den do cesty, jak žít život křesťana, aby na mně bylo vůbec vidět, že jsem křesťan??? Snažím se vždy ptát: „Bože, jak mám předávat tvou nekonečnou lásku druhým lidem, jak se mám chovat, Pane? Jsem plný strachu, sám nedokážu říci nic, čím bych tě mohl před druhými chválit a svědčit o tobě. A Pán mi vždy odpoví: „Neboj se, já jsem vždy s tebou, jen mi důvěřuj, opři se o mě a nech se vést.“ Ať je Bůh navždy veleben. A tak mi Pán dává každý den poznat, jak je všechno v životě velmi jednoduché, když se nespolehám sám na sebe a vše odevzdávám jemu - jedinému a pravému Pánu Ježíši Kristu. Proto, moji drazí svatí františkáni, chci říkat spolu s Pánem: „Nebojte se!“ Pastorace povolání je tak jednoduchá věc, jednoduchá úplně pro každého člověka. Pán Ježíš nás učí, učí nás každý den, učí nás každým naším nádechem a výdechem, učí nás, když potkáme jakéhokoliv člověka – s kterým promluvíme, nebo kterého jen míváme, nebo kterého jen vidíme, nebo o kterém jen slyšíme – když dokážeme v každém okamžiku chválit Boha Otce, Pána Ježíše Krista a Duchu svatého, a v každém člověku (za dobro, které v něm je) hledat jen Boží obraz, potom nám půjde vše velmi snadno. Pán Ježíš říká „Důvěřuj mi“ proto každou sekundu svého života volám, každou kapkou své krve, každým tepem svého srdce, každým svým dechem, každou svou myšlenkou, neustále volám: „Ježíši, důvěřuji Ti!“ Pán nám vždy dá, co máme mluvit – ať se setkáme s pohany nebo i s rouhači, nebo s lidmi které nemůžeme vystát – a co je opravdový zázrak: vše, co nám připadá jako katastrofa, když si říkáme, že není východiska – právě v takové situaci Pán svou Božkou mocí dokáže proměnit tuto situaci k absolutnímu vítězství a k tomu, že nás posune na naší cestě k sobě zase o kousek blíž. A nemusí to být kousek, může to být i celý oceán cesty blíže k MILOVANÉMU. Proto se, prosím, modlete srdcem za každého člověka, kterého potkáte a přijímejte a hlavně zkoumejte, co vám Pán skrze tohoto člověka říká:

„Sami sebe se ptejte, zda vskutku žijete z víry, sami sebe zkoumejte. Což nechápete, že Ježíš Kristus je mezi vámi? Ledaže jste před ním neobstáli!“ (2. Korintským 13:5)

„Zkoumejte, co se líbí Pánu.“ (Efezským 5:10)

„Všecko zkoumejte, dobrého se držte,“ (1. Tesalonickým 5:21)

„Milování, nevěřte každému vnuknutí, nýbrž zkoumejte duchy, zda jsou z Boha; neboť mnoho falešných proroků vyšlo do světa.“ (1. Janův 4:1)

Milování – toto chci říci spolu s naším Pánem: setkání s každým člověkem naplňuje mozaiku našeho života, která v celku tvoří ten nejkrásnější obraz, který skládáme k chvále Boha.

Závěr z pastorace povolání: Prvně musí každý prosit Boha, aby mu dal dar objevit ve svém srdci nekonečnost Boží lásky a aby zapálil oheň lásky a dovolil mu hořet uvnitř sebe. Teprve potom se může stát nástrojem v Božích rukou pro bližního. Ale kdo nehledá, neptá se, nic se nedozví.

Chtěl bych vám napsat svoje postřehy z vašich setkání.

Když slyším slovo ŘÁD, evokuje to ve mně společenství, vzájemnou lásku, poslušnost, cíl v cestě, obětování se, sdílení se, pomoc druhým, srdečnost, předávání svých zkušeností druhým, svědectví života a příklad života, zbožnost a v první řadě LÁSKU k JEDINÉMU A PRAVÉMU BOHU. Z toho vyvozují, že je jen jedna pravda a to v Ježíši Kristu. Že je jen jediný cíl a to v Ježíši Kristu. A že je jen jedna láska a to skrze nekonečnou Boží lásku k nám – té se máme všichni snažit připodobnit, po ní toužit, o ni prosit.

Proto se ptám:

PROČ je na vašich setkáních tak málo zasvěcených lidí (kteří patří do 3. řádu), kteří se ho účastní

PROČ, když dám slib Bohu, vstoupím a zasvětim se, nežiji tuto spiritualitu a nejsem schopen ani jednou za měsíc přijít na setkání – to je opravdu komické.

PROČ se společenství scházejí jednou měsíčně – proč spolu nežijí v bližším a důvěrnějším vztahu, podle svatého Františka – schůzka jednou za měsíc, to je mrtvý život ve společenství.

PROČ není více jednotlivých svědectví o životě s Bohem, jako povzbuzení a hlavně příklad a poučení pro

druhé – nežijme pro sebe, žijme pro druhé, proto jsme na světě

PROČ nemáte ve vašem řádu více a hlubší poznání cesty pravé víry, která se může skrze vaše bratry a sestry rozlévat do celého světa. A zapalovat oheň Boží lásky v každém člověku.

PROČ, když přijdu, jako úplně cizí člověk k vám na setkání, necítím Boží žár ohně ve vašich srdcích a neodcházím nakažen láskou (toto myslím na celé společenství)

„Oheň jsem přišel uvrhnout na zemi, a jak si přeji, aby se už vzňal!“ (Lukáš 12:49)

Následovníci svatého Františka musí být prodchnuti spiritualitou Františkovy víry a LÁSKY k Bohu. Musí být nakaženi / zasaženi stejnou láskou, jakou byl zasažen svatý František.

Na závěr vám chci říci, že jsem moc rád, že z tolika lidí se setkává alespoň nepatrná část. Setkání se mi moc a moc líbilo, přednášky byly povzbuzující a vedly k hlubokému zamyšlení. Člověk se musí pořád a pořád učit, nesmí ustrnout. Jsem moc rád, když potkám lidi, co žijí skrze víru a lásku v Bohu a vidím v nich oheň Boží lásky (toto myslím na jednotlivce). Ať vám všem Pán žehná, ať skrze vás požehná každému člověku, kterého potkáte, ať vás Pán učí otvírat dveře vašeho srdce, ať vám daruje všechny ctnosti a dary Ducha svatého, ať vás všechny naplní plody Ducha svatého, ať jsou skrze vás požehnány vaše rodiny a vaši blízcí, ať Pán ve vás i ve vašich rodinách uzdraví vše, co vám brání dojít svatosti a patřit na Boží tvář. Ať jsou vaši andělé strážní vašimi průvodci a rádci na cestě k jedinému cíli, patření na Boha.

Svěřuji vás všechny do Neposkvrněného srdce Panny Marie.

S láskou v Kristu Ježíši

bratr čekatel, novic, ctitel svatého Františka, pln příkladu Tomáše Becketa a života snoubence Panny Marie, svatého Josefa

Tom František Josef Pavlík

Brno L. P. 15. 10. 2015

PS: Už nežiji já, ale žije ve mě Kristus

PS2: Učte mě, ať skrze váš příklad mohu učit jiné

PS3: Nemračte se, buďte radostní, vždyť každý den je opravdové požehnání v Pánu.

„Kdo má uši k slyšení, slyš!“ (Marek 4:23)

„Vy však hleďte jeho království a to ostatní vám bude přidáno.“ (Lukáš 12:31)

„A každý, kdo opustil domy nebo bratry nebo sestry nebo otce nebo matku nebo děti nebo pole pro mé jméno, stokrát víc dostane a bude mít podíl na věčném životě.“ (Matouš 19:29)

„A tak vám pravím: Proste, a bude vám dáno; hleďte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno.“ (Lukáš 11:9)

„Neukládejte si poklady na zemi, kde je ničí mol a rez a kde je zloději vykopávají a kradou.“ (Matouš 6:19)

„Ukládejte si poklady v nebi, kde je neničí mol ani rez a kde je zloději nevykopávají a nekradou.“ (Matouš 6:20)

“Dávejte tedy pozor, jak slyšíte: Neboť kdo má, tomu bude dáno, a kdo nemá, tomu bude odňato i to, co myslí, že má.“ (Lukáš 8:18)

Ježíš odpověděl: „Což nemá den dvanáct hodin? Kdo chodí ve dne, neklopýtne, neboť vidí světlo tohoto světa. (Jan 11:9)

“Vy však nejste živi ze své síly, ale z moci Ducha, jestliže ve vás Boží Duch přebývá. Kdo nemá Ducha Kristova, ten není jeho.“ (Římanům 8:9)

„Jsem jist, že až k vám dojdu, přijdu s plností Kristova požehnání.“ (Římanům 15:29)

„Náš dopis nemá jiný smysl, než jak mu sami rozumíte, když ho čtete. Jednou, doufám, dokonale pochopíte.“ (2. Korintským 1:13)

“Usiluj o to, aby ses před Bohem osvědčil jako dělník, který se nemá zač stydět, protože správně zvěstuje slovo pravdy.“ (2. Timoteovi 2:15)

„Služebník Kristův se nemá hádat, nýbrž má být laskavý ke všem, schopný učit a být trpělivý.“ (2. Timoteovi 2:24)

„Kdokoliv nenávidí svého bratra, je vrah – a víte, že žádný vrah nemá podíl na věčném životě.“ (1. Janův 3:15)

„Kdo zachází dál a nezůstává v učení Kristovu, nemá Boha; kdo zůstává v jeho učení, má i Otce i Syna.“ (2. Janův 1:9)

„A tak vám pravím: Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno.“ (Lukáš 11:9)

Modlitba za drogově závislé

Bože, náš nebeský Otče, Ty jsi ve svém stvoření povznesl člověka k jedinečné důstojnosti, aby ve vztahu k Tobě a ke svým lidským spolubratřím a celému tvorstvu ocenil dar svobody, naplnil jej životem činorodé lásky a služby a tváří v tvář velikému tajemství vtělení Tvého syna se stal osobním darem a spoludědicem věčného života.

Osobní hřích člověka, hřích světa a pokušení Satana však ztěžuje uskutečnění Tvého úžasného plánu stvoření a vykoupění člověka a s ním celého tvorstva.

Lidé drogově závislí, s kterými se setkáváme v dnešní době, jsou obrazem ponížení člověka, s nímž se nemůžeme smířit. A proto naléhavě vzýváme Tvé milosrdenství, Otče, a svou modlitbou i svým jednáním toužíme přispět ke spáse člověka, který tu zjevně tolik trpí, oloupen o svoji svobodu a tím i lásku, bez které nemá sílu rozlomit pouta nezdravé závislosti.

Člověk závislý si nemůže sám pomoci, izoluje se a chová se tak, že znehodnocení a odsouzení, které nese ve své duši, staví mezi sebe a své okolí, a je proto těžké se k němu přiblížit s nějakou pomocí.

Když tak rozjímáme o tomto obrazu krajní lidské bídě, nemůžeme neslyšet, jak Kristus říká:

„Měl jsem hlad a dali jste mi najíst, měl jsem žízeň a dali jste mi napít, byl jsem na cestě a ujali jste se mě, byl jsem nahý a oblékli jste mě, byl jsem nemocen a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení a přišli jste ke mně „...- a “...Cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.“

A rovněž si připomínáme Ježíšova slova plná naděje, týkající se lidí na okraji společnosti: „Celníci a nevěstky vás předcházejí do Božího království!“ a zvláště Pánovo ujištění o spáse tomu, který jen o vlásek uniká peklu ve své poslední hodině: „Amen, pravím Ti, dnes budeš se mnou v ráji!“

Nechceme v tomto lidském zápase stát stranou, a proto voláme: „Obdaruj, Pane, své služebníky a služebnice duchovními dary, žehnej všem, kteří nabízejí potřebnou lidskou i duchovní pomoc závislým, a dej nám více odvahy, abychom neuhýbali před skutečnými nároky, které na nás klade současnost. Vždyť „ubožák zavolal a Hospodin slyšel, pomohl mu ve všech jeho strastech.“

Vyslyš tedy, Bože, naši modlitbu, změň naše tvrdá srdce, osvoboď nás od sobectví, nezájmu o druhého, pohodlnosti, pýchy, nadřazenosti a učíš z nás nástroje svého pokoje, aby se Tvá církev stala domovem a novou rodinou všem těm, kteří zápasí s drogovou závislostí. O to Tě, Otče, prosíme ve jménu Ježíše Krista, Amen.

Národní bratrské společenství Sekulárního františkánského řádu v České republice
adresa sekretariátu: KLÁŠTER KAPUCÍNŮ, Sekretariát NR SFŘ v ČR, Kapucínské náměstí 303/5, 602 00 BRNO
email: info@sfr.cz IČO: 00676560 [htt://www.sfr.cz](http://www.sfr.cz)